

Sygn. akt XI GC 280/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2015 roku

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie, Wydział XI Gospodarczy,

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Górnik

Protokolant: Anna Sabinicz,

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2015 roku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. S., D. S.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powodów solidarnych B. S., D. S. kwotę 4 206,60 zł (cztery tysiące dwieście sześć złotych sześćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 27 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powodów kwotę 826 zł (osiemset dwadzieścia sześć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt XI GC 280/15

Sprawa rozpoznawana była z pominięciem przepisów o postępowaniu uproszczonym (k.84)

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 września 2014 r. powodowie B. S. i D. S., prowadzący działalność gospodarczą w ramach (...) spółka cywilna B. S., D. S. zażądali zasądzenia solidarnie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością kwoty 4.207,00 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 27 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powodowie wskazali, iż w ramach prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej na podstawie umowy zawartej z pozwaną wykonywali na rzecz pozwanej roboty budowlane. Dochodzona przez powodów kwota stanowi należną im kwotę zatrzymanego przez pozwaną zabezpieczenia dobrego wykonania umowy w wysokości 3 % wartości brutto wystawionych za wykonanie przez powodów wszelkich prac określonych w umowie faktur VAT.

Nakazem zapłaty z dnia 3 grudnia 2014 r. Sąd Rejonowy Szczecin – Centrum w Szczecinie nakazał pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. zapłacić na rzecz powodów solidarnych dochodzoną kwotę z ustawowymi odsetkami od dnia 27 grudnia 2013 r. do dnia zapłaty.

Pozwana dnia 30 grudnia 2014 r. złożyła sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, którym wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana podniosła, iż nie nastąpił odbiór końcowy wykonanych robót pomiędzy pozwaną- głównym wykonawcą, a Zakładem (...) spółka z

ograniczoną odpowiedzialnością - zamawiającym, jak również nie został podpisany przez pozwaną protokół odbioru końcowego. Podkreślił również, że nie było podstaw do zwolnienia zabezpieczenia, ponieważ zgodnie z umową miało być zwolnione w sytuacji, gdy pozwanej również zostanie zwolnione jej zabezpieczenie przez zamawiającego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powodowie B. S. i D. S. zawarli w dniu 28 grudnia 2011 r. umowę nr (...) ze (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, będąca generalnym wykonawcą. Poprzez ww. umowę powodowie przyjęli do wykonania roboty budowlane polegające na dostawie oraz montażu urządzeń węzła ciepłego wraz z robotami elektrycznymi w obrębie węzła ciepłego (bez wykonania oświetlenia i doprowadzenia zasilania) w ramach zadania pn. „ Budowa zaplecza technicznego dla (...) sp. z o.o. na terenie działki (...) przy ul. (...) w S.”.

W wyniku porozumienia z dnia 2 maja 2012 r. nastąpiła zmiana lidera konsorcjum, w związku z czym wszelkie prawa i obowiązki wynikające z pierwotnej umowy przejęła (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością.

Bezsporne, a nadto dowód: umowa, k. 15-23

porozumienie, k. 25-25

Powodowie z tytułu wykonania wszelkich prac określonych w umowie wystawili faktury Vat nr (...) na kwotę 112.176 zł oraz nr (...) na kwotę 28.044 zł, na łączną kwotę 140.200,00 złotych brutto, które zostały podpisane i odebrane przez pracowników pozwanej. Prace zostały wykonane prawidłowo. Pozwana dokonała odbioru prac wykonanych przez powodów w dwóch etapach, tj. w dniu 5 września 2012 r. oraz w dniu 17 stycznia 2013 r. Pozwana zatrzymała 6% wynagrodzenia tytułem zabezpieczenia wykonania umowy, zgodnie z jej treścią. Pierwszą część zabezpieczenia dobrego wykonania umowy w postaci 3 % wartości brutto każdej faktury, tj. 4.206, 60 złotych powinna pozwana zwrócić w ciągu 30 dni od zakończenia inwestycji.

Węzeł ciepły wykonany przez powód został uruchomiony w 2012 roku w celu osuszenia budynku pod dalsze prace prowadzone przez pozwaną, a przed sezonem grzewczym 2013 w pełni uruchomiono węzeł i rozpoczęła się dostawa ciepła.

Za prace wykonane przez powód pozwany wystawił inwestorowi fakturę, która została zapłacona bez żadnych potrąceń. Inwestor nigdy nie zgłaszał zastrzeżeń do prac wykonanych przez powodów.

Bezsporne, a nadto dowód: zeznania świadka I. M. – k.85-86

Zeznania świadka A. D. – k.85

faktury, k. 26-27

protokół odbioru, k.28-29

W dniu 23 września 2013 r. Zakładem (...) sp. z o.o. odstąpiła od umowy łączącej ją z pozwanym, z uwagi na opóźnienia pozwanego w realizowaniu swojego zakresu prac. Po zerwaniu umowy został sporządzony protokół z inwentaryzacji wykonanych robót i przekazany w listopadzie 2013 r. generalnemu wykonawcy, zgodnie z którym prace wykonane przez firmę powodów były w całości wykonane bez wad.

W dniu 26 listopada 2013 r. został podpisany przez zamawiającego protokół odbioru węzła ciepłego w budynku przy ul. (...) w S. stwierdzający, iż roboty montażowe węzła ciepłego zostały wykonane zgodnie z umową (...) zawartą z firmą (...) sp. z o.o. Zgłoszenie zakończenia prac zostało wysłane w dniu 7 listopada 2012 r.

dowód:

pisma, k.30-31

zeznania świadka A. D. – k. 85

zeznania świadka I. M. – k. 85-86

protokół odbioru, k. 32

Powodowie dwukrotnie pismami z dnia 21 lutego 2013 roku i 7 stycznia 2014 roku wezwali pozwaną do zapłaty zaległości, w tym kwoty zabezpieczenia.

dowód:

wezwanie, k.33-34

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione w całości.

Powodowie wywodzą żądanie z treści art. 627 k.c., który stanowi, że przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia. Pomimo faktu, iż strony zatytułowały zawartą między sobą umowę „umową o roboty budowlane”, Sąd nie ma wątpliwości, że umowa ta ma charakter umowy o dzieło, bowiem umowa o roboty budowlane w odróżnieniu od umowy o dzieło dotyczy przedsięwzięcia większych rozmiarów, o zindywidualizowanych właściwościach, zarówno fizycznych jak i użytkowych, któremu w zasadzie towarzyszy projektowanie i zinstytucjonalizowany nadzór. Natomiast zgodnie z art. 627 przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia, co odzwierciedla zakres umowy w niniejszej sprawie.

Z art. 642 § 1 KC wynika, że obowiązkiem przyjmującego zamówienie jest oddanie dzieła, zaś art. 643 KC stanowi, że zamawiający ma obowiązek odebrania dzieła, które przyjmujący wykonał zgodnie ze swym zobowiązaniem. Oddanie dzieła nie jest jednoznaczne z jego odebraniem przez zamawiającego. Oddanie dzieła może nastąpić również poprzez czynności faktyczne. Oddanie dzieła, jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 października 2010 roku (IV CSK 173/10), następuje także wówczas - jeżeli z umowy inaczej nie wynika - gdy przyjmujący zamówienie stawia dzieło do dyspozycji zamawiającego i zamawiający może je odebrać, choć tego nie czyni. Do oddania dzieła może dojść poprzez dokonanie czynności, która w ocenie przyjmującego zamówienie świadczy o wykonaniu dzieła, np. poprzez wystawienie faktury VAT. Odbiór dzieła może nastąpić poprzez sporządzenie protokołu. O odbiorze dzieła mogą jednak świadczyć także czynności faktyczne, np. dysponowanie dziełem, zlecenie dokonania poprawek dzieła przez inny podmiot, zapłata części wynagrodzenia.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy trzeba wskazać, że powodowie wystawili za wykonane zgodnie z umową dzieła faktury Vat, które zostały podpisane i odebrane przez uprawnionych pracowników pozwanej. Co więcej węzeł cieplny został uruchomiony i jest użytkowany przez inwestora, o czym pozwany doskonale wiedział, gdyż część swoich prac wykonywał już po uruchomieniu węzła.

Zgodnie z zapisami § 10 umowy tytułem zabezpieczenia dobrego wykonania umowy pozwana zatrzymała 6 % należnego powodowi wynagrodzenia wynikającego z umowy i faktur Vat. Z kolei ust. 3 pkt a tego paragrafu uzależnia zwrot zabezpieczenia w postaci 3 % wartości brutto każdej faktury w ciągu 30 dni od zakończenia inwestycji, tj. podpisania przez zamawiającego protokołu odbioru końcowego inwestycji, co stanowi kwestię sporną w sprawie. Natomiast bezspornym jest fakt, iż powodowie prawidłowo wykonali umowę.

W toku postępowania dowodowego powodowie przedstawili protokół odbioru z 26 listopada 2013 r., na podstawie którego inwestor - Zakłady (...), dokonał odbioru wykonanych przez powodów robót montażowych. Najpóźniej wówczas doszło do odebrania dzieła wykonanego przez powodów przez inwestora, czyniąc zadość warunkowi zwrotu zabezpieczenia przewidzianemu w § 10 umowy stron.

Sąd nie podzielił stanowiska strony pozwanej odnośnie tego, że zapis § 10 ust. 3 pkt a, umowy mówiący o podpisaniu przez zamawiającego protokołu odbioru końcowego inwestycji do umowy łączącej pozwaną z inwestorem i inwestycji jako całości robót jakie miała wykonać pozwana w ramach zadania pn. „Budowa zaplecza technicznego dla (...) sp. z o.o. na terenie działki (...) przy ul. (...) w S.”, powoduje, iż brak odbioru całej inwestycji od pozwanego przez inwestora wstrzymuje zwrot zabezpieczenia powodowi. Jak wynika z zeznań świadka I. M. powodowie wykonywali roboty izolacyjne węzła cieplnego zaopatrującego cały kompleks budynków i że do funkcjonowania węzła nie było żadnych zastrzeżeń, a także że powodowie 7 listopada 2012 r. zgłosili węzeł do odbioru, który na wniosek pozwanej został pierwszy raz uruchomiony w grudniu 2012 r. w celu suszenia budynku. Świadek potwierdził również, iż ta część zadania, którą wykonywali powodowie, została wykonana i odebrana przez inwestora. Odstąpienie do umowy z pozwanym nie obejmowało prac już wykonanych i zakończonych, należy więc uznać, iż w zakresie wykonywanym przez powodów doszło do spełnienia przesłanki odbioru przez inwestora. Odmienne interpretacja umowy w świetle wydarzeń na realizacji zadania prowadziłaby do niedopuszczalnego wniosku, iż niewykonanie umowy z inwestorem przez pozwanego i nieuzasadniona odmowa podpisania protokołu odbioru z powodami, spowoduje, iż powodowie, za wykonane prawidłowo prace, nigdy nie otrzymają całego wynagrodzenia. Zaznaczyć przy tym trzeba, że celem zatrzymania 3% wynagrodzenia było zabezpieczenie roszczeń z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania postanowień umowy przez powodów. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego – w szczególności zeznań świadków i dokumentu odbioru przez inwestora, jednoznacznie można wskazać, że powodowie wykonali umowę w całości i prawidłowo. Odpadła więc tym samym przesłanka zabezpieczenia. Czas 30 dni od zakończenia inwestycji i podpisania protokołu przez zamawiającego był czasem, w jakim zarówno inwestor, jak i pozwany winni ocenić prawidłowość i kompleksowość wykonania prac przez powodów. Zostało to uczynione najpóźniej w ciągu 30 dni od daty odebrania tego zakresu prac przez inwestora, zaś żadne uwagi do dzisiaj zgłoszone nie zostały. Natomiast spór pozwanego z inwestorem, co do prawidłowości wykonania umowy w części nie dotyczącej prac powodów, nie może mieć znaczenie dla obowiązku zwrotu zabezpieczenia powodowi. Byłoby to niedopuszczalne przerzucenie na powodów skutków działań pozwanego, na które nie mieli oni żadnego wpływu.

W konsekwencji Sąd uznał, że dochodzona przez powodów kwota 4.206,60 złotych stanowi należną powodowi kwotę zatrzymanego przez pozwaną zabezpieczenia dobrego wykonania umowy w wysokości 3 % wartości brutto wystawionych faktur, przy czym wymagalność roszczenia o zwrot zabezpieczenia upatrywać trzeba po 30 dniach od odebrania przez inwestora prac wykonanych powodów. Powyższe czyni zasadnym także żądanie odsetek w trybie art. 481 k.c.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje postawę prawną w 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w związku z art. 98 § 1 k.p.c., który stanowi, że strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na poniesione przez powodów koszty złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 211 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 złotych oraz wynagrodzenie pełnomocnika – 600 zł, zgodnie z §6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

W tym stanie rzeczy orzeczono, jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

1. Odnotować
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego
3. Kopię uzasadnienia z odpisem wyroku doręczyć pełnomocnikowi powoda
4. Z apelacją lub za 30 dni